

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 32 (359)
Anul IX (2018)
26 Octombrie

ANUL 2018
CENTENARIUL
MĂRII UNIRI

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

PANEGIRIC LA SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

Intrucât în calendarul nostru este pomenit și Sfântul Dimitrie cel Nou, Basarabov, este bine să facem de la început convenita distincție: **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir**, a trăit în a doua jumătate a secolului al III-lea, în cetatea Tesalonicului din Grecia, unde se găsesc și cinstitele lui moaște, ziua de pomenire fiind **26 octombrie**. Iar Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, Basarabov, a trăit cu aprox. 1000 de ani mai târziu, pe pământul Bulgariei de azi, fiind pomenit la 27 octombrie, sfintele lui moaște aflându-se, din secolul al XVIII-lea, în catedrala patriarhală din București.

Din considerente cronologice, în acest an consacram un mic panegiric pentru **Sfântul Dimitrie Izvorătorul de Mir**, pentru care ne inspirăm cu precădere din versurile Acatistului, evocând câteva și țesând în jurul lor datele biografice mai importante, o dată cu amintirea unor fapte minunate din pilduitoarea slujire:

„Bucură-te că din părinți binecredincioși ai răsărit” (Icos 1)

Dimitrie se naște din **părinți aleși**: tatăl era conducător al Provinciei Iliria, pe vremea lui Dioclețian și a lui Maximian-Hercules, asociatul său, funcție care-l ținu departe de creștinism; **mama**, însă, era creștină, transmitând fiului evlavia și zestrea spirituală, ca o altă Elenă (sfânta împărăteasă, mama Sfântului Constantin cel Mare).

Tatăl îl va instrui în arta militară, mama în viețuirea creștinească. Dimitrie, supus și iubitor de părinți, s-a dovedit ascultător față de amândoi: **va îmbrățișa cariera militară, bucurându-se de aprecierea tuturor**, inclusiv a împăratului, care-l va numi, la propunerea tatălui, general-prefect peste Iliric; iar în tainele sufletului va fi un creștin exemplar, fapt care se va dovedi ulterior.

„Bucură-te că n-ai îngăduit a se huli credința cea dreaptă” (Icos 3)

Împărații sub care ostășea erau păgâni și porunciseră crunte persecuții pentru creștini. Aceste porunci pe linie administrativă veneau, însă, în conflict cu simțămintele lui creștine, de aceea propovăduiește pe Hristos pe față, zicând: „Cinstesc pe împăratul, dar pe Hristos mai mult!”. Această mărturisire i-a atras pierderea slujbei, totodată închisoarea.

„Bucură-te că temnița ție cămară luminoasă s-a arătat” (Icos 4)

Cu nădejdea tare în Hristos și viața veșnică, Dimitrie nu a deznădăduit. Curajul său și al atâtor alți sfinți martiri i-a întărit mai apoi pe toți dreptmăritorii creștini, între care și atâția conaționali ai noștri care au populat temnițele comuniste, mergând spre moarte ca la nuntă.

Exemplul lor extraordinar, manifestat mai ales prin programul de rugăciune și întruajutorare, a contaminat și pe alți condamnați, care înainte de a intra în închisoare nu erau creștini, preschimbând chinurile în veselie duhovnicească.

Acestora se potrivesc cuvintele rostuite pentru Sfântul Dimitrie în Acatist: „**Foc arzător având în sufletul tău, fericite mucenice Dimitrie, pentru dragostea Celui dorit al tău, întru nimic socotind chinurile, întărit de darul Lui, vesel ai intrat în temniță, șezând ca într-o cămară luminoasă, rugându-te și cântând psalmi**”.

„Bucură-te că tânărul Nestor, reazem tare în Hristos și în ale tale rugăciuni a avut” (Icos 5)

În Tesalonic aveau loc, în acest timp, serbări, ospete și lupte de arenă în cinstea împăratului. Un atlet vestit, Lie, gladiator vândal păgân, era plătit să se lupte în arenă cu creștinii înfomețați și slăbiți în închisoare, pe care îi arunca nemilos de pe un pod pe o plat-

formă de sulite, spre amuzamentul cinic al spectatorilor.

Nestor, un tânăr creștin închis împreună cu Dimitrie, revoltat de acest masacru și cunoscând puterea rugăciunii lui Dimitrie, îi cere binecuvântarea să se lupte cu păgânul. Dimitrie îl binecuvântează: „**Pe Lie vei birui, iar pe Hristos îl vei preaslăvi!**”. Mâna lui Dumnezeu n-a întârziat să se arate: ca un alt David, care l-a doborât odinioară pe trușul Goliat (I Regi, 17), Nestor l-a aruncat pe Lie în sulitele soldaților.

„Bucură-te, că intrând ostași în temniță, vesel te-au aflat stând la rugăciune” (Icos 7)

Auzind despre doborârea lui Lie, împăratul, nefiind în stare să cugete la lucrarea Dumnezeului adevărat, a dat curs mâniei, poruncind să-i taie capul lui Nestor. Aflând că Dimitrie l-a binecuvântat, a poruncit să fie și el ucis: soldații, cu toate că l-au găsit în rugăciune, senin și blând, au împlinit păgâneasca poruncă, străpungându-l cu sulita. Martirajul lor n-a fost uitat de Biserică, primind fiecare zi de pomenire: Dimitrie, precum știm, în 26 octombrie, Nestor în 27, aceeași lună.

„Bucură-te vas de mir neîmputinat și de boli vindecător” (Icos)

Prin rânduiala dumnezeiască, după un oarecare timp, un boier binecredincios, Leontie, îmbolnăvindându-se greu, a poruncit să se facă săpături în locul unde i s-a spus că a fost îngropat Sfântul Dimitrie și minune a lui Dumnezeu, a descoperit trupul neputrezit, care izvora un mir frumos mirositor. **Prin atingere de Sfintele Moaște, Leontie s-a vindecat pe dată**.

După ce creștinii au dobândit libertate, drept mulțumită **Leontie a zidit o biserică în locul temniței**, așezând la loc de cinste și Moaștele Mucenicului.

Astăzi aceste sfinte odoare împodobesc cetatea Salonicului din Grecia, cetate binecuvântată și prin prezența altor două Sfinte Relicve: ale Sfântului Grigorie Palama și ale Sfântului Simeon Noul Teolog.

Copleșiți de admirație față de pilduitoarea viață, rostim încă o dată refrenul-acatist: „**Bucură-te, Izvorătorule de Mir, Mare Mucenice Dimitrie!**”. Amin.

Pr. Vasile GORDON
Sursa: *Doxologia.ro*

DUMINICA A 24-A DUPĂ RUSALII

„Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: **Nu te teme; crede numai și se va izbăvi.**”

(Luca 8, 50)

slugă din casa mai-marelui sinagogii i-a întâmpinat și a zis: fiica **ta a murit, nu mai supăra pe învățătorul** (Luca 8, 49). Ce a răspuns Iisus, știind că are o

putere atotcuprinzătoare? Că El este Domnul vieții și al morții. Prin puterea voinței Sale atotputernice, poate îndeplini orice dorește. L-a văzut pe mai marele sinagogii supărat de greutatea suferinței, uimit și copleșit, însă fără să își piardă speranța că fiica sa ar putea fi salvată de la moarte. Nenorocirile pot tulbura până și mințile

aparent limpezi și să le înstrăineze de convingerile lor. Pentru a-l ajuta, i-a dat omului un cuvânt de învățătură care să îl ajute să nu cadă, ci să trezească în el o credință de nestrămutat: **Nu te teme; crede numai și se va izbăvi** (Luca 8, 50).

(Sfântul Chiril al Alexandriei)

LUCRĂTORII DE MINUNI, O CATEGORIE SPECIALĂ DE „ANGAJAȚI” CARE AU GRIJĂ DE NOI

Am auzit de nenumărate ori cuvintele „făcător de minuni”. Sfinte Nicolae, făcătorul de minuni, roagă-te pentru noi! Nimic lipsit de înțeles, până aici. E clar, știm cine e Sfântul Nicolae, știm că face minuni și că putem apela la el să se roage pentru noi la Domnul.

Sensul acestor cuvinte, „făcător de minuni”, l-am pătruns cu adevărat abia atunci când, prezentă fiind la slujbele Mănăstirii „Sfântul Ioan Botezătorul” de la Essex, le-am auzit în limba engleză: „wonder worker”. Pentru că în engleză „worker” înseamnă lucrător, muncitor, am avut deodată imaginea unor oameni care, odată sfințiți ca urmare a vieții lor pe pământ, au fost „avansați” să lucreze într-un alt departament: cel al rugărilor pentru cei nesfințiți încă.

Sfinții sunt atât de vii și de prezenți în viața noastră, iar dacă am avea și conștiința aceasta și îndrăzneala de a le cere ajutorul, am gusta cu adevărat din roadele minunilor la care s-au „angajați” să lucreze. Ei și-au asumat acest angajament, de fapt, încă de pe pământ, atunci când s-au lăsat cu totul în voia Domnului. Iar acum ne pun și pe noi, ne cuprind în această voie dumnezeiască și ne învață pronia Lui. Și se întâmplă minuni.

Aseară unui prieten i-a fost furat por-

tofelul. Și, rugându-se la Sfântul Mina să îl ajute să își găsească documentele (Sfântul Mina fiind recunoscut ca facilitator în recuperarea celor pierdute), s-a trezit cu hoțul întors la locul faptei, nu ca să recunoască furtul, ci ca să îi spună că a văzut pe cineva care a furat portofelul și îi poate arăta unde l-a aruncat, ca să își recupereze documentele. Mai mult decât atât, deși acest prieten avusese gândul de a ne scrie unora dintre noi, să ne rugăm și noi, nu a apucat să o facă.

Dar la mine a ajuns acest gând și m-am rugat pentru el fără să știu de ce. Și acum, că știu, mă rog și pentru omul acela care a furat,

bag de seamă că are nevoie.

Vedeți, **ne putem împrieteni cu sfinții, așa cum o facem și cu oamenii**. Și această legătură nevăzută a rugăciunii ne va ajuta să vedem felul în care sfinții lucrează, chiar dacă pe ei nu îi putem vedea încă. Și dacă vom citi *Viețile Sfinților*, vor fi unii de care inima noastră se va lipi. Sau dacă vom citi un cuvânt scris de unul dintre ei, duhul lor va ajunge la noi. Și va rămâne cu noi, tot mai mult, pe măsură ce vom fi atenți să perchem prezența. Curaj, așadar, bateți mai des la ușa „biroului” în care se află lucrătorii de minuni!

Nicoleta BUNDUC | doxologia.ro